

Ziedaar waarlijk een Israëliet, in wie geen bedrog is. (Jo. I,47)

†

IN VREDE RUSTE DE ZIEL
van de
WELEERWAARDE HEER
JOZEF CHARITA
AGR. CAND.

geboren te Strijpen op 30 december 1896. Hij werd priester gewijd op 23 april 1922, studeerde aan de Universiteit te Leuven van 1921 tot 1923, was leraar aan het Sinte-Catharina-Kollege te Geraardsbergen van 1923 tot 1940, was Directeur van de Zusters Benediktinessen van Hunnegem en van de Vrije Vakschool Sint-Jozef te Geraardsbergen van 1940 tot op 6 september 1957, toen hij te Gent, getroost door al de Genademiddelen van Onze Moeder de H. Kerk, in de Heer ontsliep.

Deed reeds zijn naam « Charita » onmiddellijk denken aan « Caritas. Liefde », dan deden zijn persoonlijkheid en zijn optreden dit nog veel meer. Die liefde waarvan Sint Paulus zegt dat ze lankmoedig is en goedertieren, en dat ze alles verontschuldigt, alles vertrouwt, alles hoopt, alles verdraagt.

Alles aan deze zeer begaafde priester was evenwichtig : vroomheid zonder sentimentaliteit, vriendschap zonder wekelijheid, goedheid zonder zwakheid, eerlijkheid zonder hardheid.

Hij had de voornaamheid van de heer en de gemoedelijkheid van de volkmens. Vol tintelende humor wist hij steeds te begrijpen, te helpen, te troosten.

Hoewel hij werkte met een geweld alsof hij wist dat de Meester zelf weldra de grote rust

ging gebieden, bewaarde hij toch immer de sereniteit van de man die op God vertrouwt en die, stervend, het grote sermoen van zijn leven mocht formuleren in de woorden : « Onderwerp U altijd aan de Goddelijke Voorzienigheid ».

Omdat hij zelf zoveel geloof had, mocht hij vertrouwen schenken. Omdat hij zo eerlijk was, durfde hij streng te zijn. Omdat hij zo nederig was, kon hij barmhartig zijn.

En omdat God, die hem bij zijn priesterwijding « vriend » heeft genoemd, almachtig is en trouw aan Zijn beloften, voelen allen die de overledene liefhadden, zich doorheen de weemoed van het scheiden, toch dankbaar getroost. Allen : - zijn Zusters, zijn Tante, die hem met tederheid omringden en hem zo hard zullen missen; vooral zijn zuster Anna die 35 jaren met hem leefde en werkte;

- zijn verwanten en vrienden en medewerkers, die zijn wijsheid en goedheid mochten ervaren;

- de kloostergemeenschap van Hunnegem die zijn diepgaande geestelijke invloed mocht ondergaan, voor wiens bloei en welzijn hij zijn beste krachten, zijn... leven... veil had;

- zijn honderden leerlingen en oud-leerlingen die de schrandere, fijnzinnige en gewetensvolle leraar nooit zullen vergeten.

Moeder Andrea, met uw medezusters, en gij vooral, Zusters van Hunnegem, blijft de dierbare Afgestorvene trouw en dankbaar gedenken in uw H. Misoffer en gebeden !

Mijn Jezus, barmhartigheid.

Onzelievevrouw van Hunnegem, toont dat Gij zijn Moeder zijt.

De naastbestaanden van de dierbare overledene danken oprecht allen die hen door hun gebed en hun medevoelen hebben getroost.